Ao. 1855. **No. 41.**

Donderdag, 5 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 31n. Maart jl. No. 375, is, onder meerder,

1o. Aan den Heer A. A. T. de Man, Administrateur van Financien, een buitenlandsch verlof verleend, voor den tijd van *een* jaar, integaan op den 3n. dezer maand;

2o. ter voorziening in de dienst, gedurende dat verlof,

a. de interimaire waarneming van de functien van den *Administrateur van Financien*, met uitzondering van die sub § *c.* vermeld, opgedragen aan den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, den Heer A. Wildeboer, onder den titel van *waarnemende Administrateur van Financien*;

b. de interimaire waarneming van de betrekking van Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, opgedragen aan den Hoofd-Assistent te diens kantore, den Heer J. Ellis, onder den titel van *waarnemende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester*; en

c. bepaald, dat de Gouvernements Secretaris, of degene die met diens functien is belast, den Administrateur van Financien zal vervangen in het hoofdbestuur der opgehevene W. I. Bank.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 31 Maart j. l. No. 379, is aan Jacob Hendrik Jacot des Combes vergund, zich voortaan te noemen:

Jacob Hendrik Putscher.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1855.

Namens den Heer Gouverneur, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* over deze maand is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* cent, zal moeten wegen *vijf* oncen en *een* lood.

En dat van *vier* cent *twee* oncen en *een* en *een half* Lood.

En is de prijs van het VLEESCH voor het 2e. kwartaal d. j. vastgesteld als volgt:

Het RUNDVLEESCH op 43 cent per pond.
» SCHAPENVLEESCH » 43 » »
» VARKENSVLEESCH » 32 » »

Wordende alzoo al de Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast zich daarnaar te gedragen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris.
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 April 1855.

(3974) Alzoo A. Dessé en Wm. Humphreys, Administrateuren der Plantage *Kent*, gelegen in de divisie *Saramacca*, zich tot het Gouvernement hebben gewend, om den slaaf *Daniel*, geboren in 1833, moedersnaam onbekend, van den naam van voormeld effect af- op dien van C. MacIntyre (nu boedel) voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 April 1855.

(3963) Alzoo Adolf Wilhelm Thurkow, Naatje Thurkow, William Humphreys, in qualiteit als gemagtigde van Elisabeth Margaretha Thurkow echtgenoote van Meinhard Johan Duvelaer van Kampen, en Paulina de Montel, in relatie als voogdes over de minderjarigen Anna Maria-, Christiaan Andreas-, Albert Jan-, Charles Rudolf- en Jacquelina Paulina Thurkow, erfgenamen van nu wijlen M. A. Thurkow, zich tot het Gouvernement hebben gewend, met verzoek om de slavenmagt van plantage *la Poule*, gelegen in de divisie *Saramacca*, van den naam van dat effect af- op dien van plantage *Belwaarde*, gelegen in de divisie boven *Suriname* en *Thorarica*, te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

4 April. Van de slavin *Helena*, geboren in 1840, dochter van *Kettij*, toebehoorende aan plantaadje *Poelwyk*, divisie *Boven Cottica* en *Perica*.

» » Van de slavin *Catharina*, geboren in 1816, dochter van *Susanna*, en hare kinderen *Marius*, geboren in 1834 en *Louis*, geboren in 1841, toebehoorende voor den vrijdom aan R. M. Alvares.

» » Van den slaaf *George*, geboren in 1815, zoon van *Antje*, toebehoorende aan plantaadje *de Lemmert.*

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.
Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 April 1855.

Van wege Zijne Exc. den Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan het slavenkind *August*, geboren in 1848, zoon van *Jetta*, toebehoord hebbende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen; en dat gemelde gemanumitteerde voortaan de namen zal voeren van:

August Constant Paltshagen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op DONDERDAG den 5den dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 2 April 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Op **DONDERDAG** 5 April zal er door Z. E. den heer Gouverneur *geene* **AUDIENTIE** worden verleend.

De 1e. Luit. Adjudant,
C. A. VAN SIJPESTEIJN.

Militaire Nalatenschappen.

De Administrateur van Financien roept bij deze op al degenen die eenige wettige vorderingen hebben ten laste des boedels van den binnen deze kolonie op den 21n October 1854 overleden Officier A. A. MELMER, om hunne rekeningen in blanco vóór 15 April ten zijnen burele in te leveren.

Paramaribo, den 2 *April* 1855.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst:

50 (*vijftig*) vaten *MEEL*.
2 (*twee*) pijpen *GENEVER* inh. *p. m.* 1000 kannen.
1000 (*duizend*) ponden *GEZ. VISCH*.
600 (*zes honderd*) ponden *SMEERKAARSEN*,

te bezorgen in 's lands magazijnen achter het fort *Zeelandia*.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie, zal geligt worden op Vrijdag den 6 dezer des voormiddags ten 10 ure; moetende de levering der artikelen na toewijzing onmiddellijk geschieden.

Paramaribo, den 4 *April* 1855.

De waarn. Administrateur van Financien,
A. WILDEBOER.

De Commissie tot regeling der belasting wegens *Quota van Suikerplantagien en Houtgronden*, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat zij tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 5 der Publicatie van 4 September 1854 Gouv. Blad. No. 9, op den 10n. 14n. 24n. en 28n. dezer, des voormiddags van 9 tot 12 ure zal zitting houden in het lokaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*.

Paramaribo, den 4 *April* 1855.

De Commissie voornoemd,
A. WILDEBOER,
Waarnemende Administrateur van Financien,
Voorzitter.

Morgen namiddag ten *vier ure*, **VENDU** bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, van diverse **MEUBELAIRE** en andere **GOEDEREN**, **VUURWAPENEN**, een groote **BUL**, *twee* **KOEIJEN**, *vier* **PAARDEN** en *een* **VEULEN**.

Paramaribo, den 5 *April* 1855.

De Curator bij hetzelve Departement,
(4938) CHs. LIONARONS.

Schutterij van *Paramaribo*.

De *Commissie van Doleantie* zal op Woensdag den 11 April e. k., des morgens ten 9 ure, in het lokaal boven de Hoofdwacht van de Schutterij, bijeenkomen, ten einde te beslissen op zoodanige bezwaren over Contributie voor de Schutterij, als behoudens artikel 24 en volgende van het Reglement voor de Schutterij van *Paramaribo* (G. B. 1835 No. 14) aan hare kennisneming mogten onderworpen worden.

Paramaribo, den 2 *April* 1855.

De President der Commissie voornoemd.
G. J. A. BOSCH REITZ.

Benoodigd voor de Gouvernements Plantage *Catharina Sophia*:

DIVERSE ARTIKELEN.

De bus de inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie, alwaar eene specifique lijst is aangeplakt, zal geligt worden op **HEDEN MIDDAG** ten *twaalf* ure.

De Beheerder van opgemelde Plantage,
WM. HUMPHREIJS.

Gratis
KOEPOK-INENTING

alle dagen, des morgens tusschen *zeven* en *acht* uur, ten huize van den Stads-Geneesheer.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

Londen, 22 *Februarij*.

Men zegt, dat eene Fransche maatschappij aan onze regering het aanbod heeft gedaan, om in Frankrijk een vreemden legioen ten behoeve der Britsche dienst aan te werven, ten bedrage van 10 à 25,000 man, en wel in den kortsten tijd, althans de helft daarvan reeds in 14 dagen. Daartoe zal alleen noodig zijn; dat de recrutering in Frankrijk of in onzijdige staten toegelaten worde van manschappen, die reeds gediend hebben of om de eene of andere reden vrijgesteld zijn. Onze regering schijnt geneigd te zijn het voorstel aan te nemen en alleen nog te wachten op de definitive teekening der vergunning van den keizer van Frankrijk tot dat einde.

— Russische agenten wederspreken in eenige Duitsche dagbladen het reeds vroeger medegedeelde berigt, dat het Petersburgsche kabinet een wapenstilstand heeft voorgeslagen. Hierbij wordt echter uit Weenen verzekerd, dat in onderscheidene conferentien met den graaf Buol, door prins Gortschakof dusdanige wapenstilstand is ter sprake gebragt. Daar deze voorslag echter geen gehoor vond, poogt men thans van Russische zijde deze daadzaak tegen te spreken.

— Het Eng. kabinet zal vele moeijelijkheden te overwinnen hebben. Nu de zaken zoo slecht bestuurd zijn geworden, begint zich in Engeland een geest tegen het aristocratische stelsel, met al de gebreken daarvan, te openbaren, die allergewigtigste gevolgen kan hebben. De heer Layard heeft ten dien opzigte het ministerie reeds aangevallen, doch is beantwoord door lord Palmerston. Het schijnt, dat men eene algeheele verandering in het tot dusverre gevolgde stelsel wil ingevoerd zien. Onder de bladen, die hierop aandringen, moet vooral de *Times* genoemd worden.

— Uit Amerika verneemt men dat de aankomst der Sardinische korvet *Des Geneys* met een vrij groot-aantal passagiers, van de zijde der gemeentelijke authoriteit van New-York, een exceptionneelen maatregel heeft uitgelokt. De consul van Sardinie heeft namelijk de mededeeling ontvangen dat een onderzoek zal worden ingesteld naar de antecedenten der passagiers en dat diegenen hunner, die ter zake van pauperisme vroeger veroordeeld werden en die men als gevaarlijke burgers meent te moeten beschouwen, niet in de Vereenigde Staten zullen worden toegelaten en dat de overige borgtogten zullen moeten stellen dat zij niet ten laste van den staat zullen komen.

— Aangaande het treurige lot van sir John Franklin, deelt de Eskimo, Mastitukwin genaamd, die met dr. Rae reisde en door dezen voor zeer waarheidlievend gehouden wordt, de volgende bijzonderheden mede: »Hij, (de Eskimo) had met eenige gezellen, den winter in een huis van sneeuw doorgebragt, waar zij zes weken lang volkomen nacht hadden. In de vorige maand Maart (1854) gingen zij over het ijs verder naar het noorden en reisden aldus 37 dagen. Zoo drongen zij ongeveer 100 Engelsche mijlen verder door dan de Eskimo's gewoon zijn te doen. Sir John Franklin en zijne medgezellen zijn zeker dood; doch het is niet onmogelijk dat van de laatsten nog eenigen onder de Eskimo's leven. Het horologie van sir John, aan stukken, zijne zilveren vork, lepel en mes zijn gevonden. Het gestrande schip was voor de Eskimo's eene ware gave des Hemels, want nu hebben zij goede speeren, kano's, eikenhout en wat dies meer zij; Dr. Rae zag niets van de voorwerpen, toebehoord hebbende aan Franklin of zijne lotgenooten, maar de Eskimo's verhaalden hem van zijn dood, dat hij gehuld in zijn deken en zijn geweer aan zijne zijde gevonden was. Waarschijnlijk is het eerst twee à drie jaren geleden, dat zij door honger zijn omgekomen." Dit zijn de woorden van Mastitukwin. Opmerkelijk is het dat de Eskimo's voorwerpen van eikenhout hadden, die zij wel uit de overblijfselen van een van Franklin's schepen kunnen hebben vervaardigd.

— Hetgeen reeds door sommige Duitsche bladen gemeld was, betreffende eene militaire conventie tusschen Engeland en Turkije, wordt door den ministerieelen *Observer* bevestigd. Het blad voegt er nog het volgende bij: de Britsche regering is gemagtigd 20.000 Turksche onderdanen aan te werven en heeft reeds de noodige stappen tot de recrutering van 15000 man gedaan. Engeland neemt natuurlijk de wapening, uitrusting, verpleging en bezoldiging van dat corps, dat uit twee divisien infanterie en eene daarmede overeenstemmende ruiterij en artillerie zal bestaan, op zich. Het zal bij den aanvang van den volgenden veldtogt in Azie gebruikt worden. De opperbevelhebber en de staf zullen uit Engelsche en andere Europesche officieren bestaan. Het ministeriele blad uit ook nog de hoop, dat eens een Spaansch en Portugeesch legioen tegen Rusland te velde zal worden gebragt.

— De *Morning Post* verzekert dat in Januarij het Engelsche leger voor Sebastopol, zonder de marine brigade te rekenen, uit 38,732 man bestond, of na aftrek der zieken en gekwetsten uit 24,631; den 6den Februarij telde het 21,000 weerbare mannen.

— Uit Alexandrie wordt van den 5den geschreven, dat men het plan, om de landengte

van Suez door te graven, voorshands heeft opgegeven en men gelooft dat Said pacha op zijne daartoe gedane aanvrage, uit Konstantinopel een ongunstig antwoord heeft ontvangen. Daarentegen is de spoorweg, 130 Eng. mijlen lang, met uitzondering van de drie bruggen over de beide armen van den Nijl en het Delta-kanaal, voltooid. Binnen 5 of 6 maanden zullen deze ook gereed zijn en de geheele baan zal alsdan geopend worden.

— Berigten uit de Sandwich eilanden melden, dat aldaar de kwestie der inlijving veel agitatie veroorzaakt had. De koning Kamehamea had eene proclamatie tot zijn volk uitgevaardigd, waarin hij zegt, dat hij van de vertegenwoordigers van de Vereenigde Staten, Groot-Brittannie en Frankrijk de verzekering heeft ontvangen, dat zij hem met hunne beschikbare zeemagt tegen elken inval der vrijbuiters zouden beschermen. Mijne onafhankelijkheid, zoo eindigt de proclamatie, is thans beter gegrondvest dan ooit te voren.

Frankrijk.

Parijs, 18 Februarij.

De Fransche keizer moet misnoegd zijn over de offers, welke door de slechte inrigting van het Engelsche leger aan de Franschen worden opgelegd en hij moet dit reeds lang aan lord John Russel hebben te kennen gegeven. Buitendien wil hij dat Oostenrijk eene even groote armée als Frankrijk bezitte en dus geen Fransch hulpkorps zal behoeven. De zending van den Oostenrijkschen Generaal de Crenneville moet uitsluitend betrekking hebben op eene coöperatie der Franschen tot dekking der Oostenrijksche grenzen.

— De keizerlijke garde, die bestemd is om naar de Krim te vertrekken, zal zamengesteld zijn als volgt: 1200 man van het regiment gendarmerie, 20 compagnien jagers te voet. Deze compagnien grenadiers en voltigeurs zullen elk uit 100 man bestaan. Aan de troepen zullen nog toegevoegd worden 4 eskadrons van het regiment guides, elk van 200 man.

— Het schijnt eene uitgemaakte zaak te zijn, dat de keizerin haren echtgenoot zal vergezellen, zoo aan de reis naar de Krim gevolg wordt gegeven. Ook wil men dit weten van prins Napoleon, die door zijne locale kennis den keizer van dienst zal kunnen zijn, daar hij thans genoegzaam hersteld is, om zich weer naar het oorlogstooneel te kunnen begeven.

— Men schrijft uit Janina aan den *Moniteur*, dat er in Epirus en Albanie belangrijke verbeteringen zullen worden tot stand gebragt. De door Fuad effendi aangeboden ontwerpen van hervormingen zijn door den Divan aangenomen. Izzet-pacha, onlangs benoemd tot Gouverneur van Albanie, is belast ze ten uitvoer te brengen. Volgens zijne instructien moet hij den algemeenen raad der provincie op nieuw zamenstellen, verschillende andere maatregelen van inwendig bestuur tot stand brengen en eindelijk geregelde legerkorpsen en eene grenspolicie organiseren, ten einde eene einde te maken aan de rooftogten, die de provincie verontrusten en strijdig zijn met de belangen van Turkije en Griekenland beiden.

Duitschland.

Regtstreeksche berigten uit Bern bevestigen, dat de onderhandelingen met Oostenrijk, wegens de definitive schikking der bestaande geschillen, groote zwarigheden ontmoeten; doordien deze regering niet alleen de terugroeping der verdreven geestelijken naar Tessin, maar zelfs een half millioen franken als schadevergoeding voor de kosten van afsluiting der grenzen verlangt. Ten gevolge hiervan wordt van de Zwitsersche zijde schadevergoeding geëischt voor de 6000, uit de Lombardije verdreven Tessiners.

— Te Ludwigshafen houdt men zich ijverig bezig met de uitvoering eener groote onderneming, namelijk met de oprigting eener kolossale katoenspinnerij en weverij, verbonden met een fluweel-weverij. Hiertoe wordt, bij wijze van actien, een kapitaal van 1,200,000 fl. bijeengebragt, van welke de Beijersche Bank te Munchen, alsmede de soliedste bankiershuizen te Frankfort, Manheim en Ludwigshafen reeds een goed gedeelte hebben overgenomen. Door een inkomend regt van 87 1 | 1 fl. per centenaar tegen den invoer van buitenlandsche fabrikaten beschermd, en begunstigd met een debiet aan 30 millioen zielen, dat door het Duitsch-Oostenrijksch handelsverdrag, nog aanzienlijk vermeerderd is, vereenigt deze onderneming in zich alle kansen, om goed te slagen. Naar men uit officieele bronnen weet, worden thans nog jaarlijks 500,000 pond katoenen garens uit Engeland in de tolverbondsstaten, tegen een inkomend regt van 51 | 4 fl. per centenaar ingevoerd.

Rusland en Duitschland.

II.

Wanneer men een blik slaat op Ruslands woelingen en daden in Duitschland, en dus buiten Rusland, dan ziet men dat dezelfde geest, welke in het land zelf heerscht, ook daar buiten werkzaam is. Het was steeds het belang der Czaren, om Noordelijk Duitschland al meer en meer van Zuidelijk Duitschland te scheiden. Reeds huwde Peter in 1710 zijne nicht Anna Ivanowna aan den hertog van Koerland, met het doel, dat dit Duitsche hertogdom eene Russische provincie mogt worden. In 1712 bood hij aan den keizer van Oostenrijk een leger van 30,000 man aan, om hem tegen Lodewijk XIV te ondersteunen, op voorwaarde dat Karel VI hem den titel van prins van het Duitsche keizerrijk zou verleenen. Dit voorstel werd toen verworpen; het oogenblik was nog niet gekomen, dat de keizers van Rusland een direct deel konden nemen aan de beraadslagingen der binnenlandsche aangelegenheden van het Duitsche volk. Later waren het de drie noodlottige oorlogen; de zevenjarige oorlog, de oorlog van Polen en de Beijersche successie oorlog, die Elizabeth en Catharina II gelegenheid hebben verschaft, om zich met de belangen van Duitschand te bemoeijen. Die gelegenheid viel zelfs boven verwachting gunstig uit. Van 1756 tot 1761 riep Maria Theresia de Russen in Noordelijk Duitschland, om Frederik II in toom te houden. Oostenrijk had slechts één doel, de dreigende bewegingen van Pruissen tegen te gaan. Engeland dacht er alleen aan, om Frankrijks zeemagt te knotten, en zoo er toen geen Frederik de Groote ware geweest, wie weet, wat er dan van de opkomende Pruissische monarchie zoude zijn geworden!

Maar deze vorst diende niet immer even goed de zaak van Duitschland tegen Rusland. De dag, waarop Catharina II met Pruissen en Oostenrijk de verdeeling van het ongelukkige Polen teekende, dien eigen dag behaalde zij eene zedelijke overwinning, die voor Rusland meer waard was, dan de feitelijke aanwinst van een gedeelte van dat koningrijk. Van het oogenblik af aan, dat het huis Hohenzollern en Habsburg door zulke banden, banden door den roof van Polen ontstaan, aan Rusland verknocht werden, kan men zeggen, dat zij zich zelven niet meer toebehoorden. De successie oorlog van Beijeren was de derde gunstige gelegenheid voor Rusland, en zeker niet de minste. Catharina II trok daarvan zooveel mogelijk partij. Welk een schouwspel bood het niet aan den onversaagden veldheer van Lissa en Liegnitz, Ruslands hulp te zien inroepen tegen Oostenrijk, en goed beschouwd, welk eene schande was het niet voor Pruissen, dat het het tractaat van Teschen onderteekende, waarmede het zich zoo ingenomen toonde! Oostenrijk moest terugtreden, Pruissen schreed voorwaarts, maar Rusland was eigenlijk de eenige overwinnende partij. De Russische diplomatie speelde zelfs reeds de voornaamste rol te Teschen, en in art. 16 van gemeld tractaat komt de volgende zinsnede voor: „Catharina II stelt zich borg voor de Duitsche constitutie en het tractaat van Westfalen."

Het werk werd later bestendig voortgezet. De eerste Fransche omwenteling en de daarop gevolgde gebeurtenissen gaven aan Rusland gereede aanleiding, om zich veel meer met Duitschlands inwendige aangelegenheden te bemoeijen, dan het met eene minder eerzuchtige staatkunde zou gedaan hebben. Drie jaren na het tractaat der Heilige Alliantie, zetten de Russische diplomaten op het congres te Aken met goed geluk voort, wat zij op het Weener congres begonnen hadden. Zij regelden de regten van het *vrye* Duitschland. In hoeverre echter die regten geregeld werden, of aan welke overdrijving zich de Russisch-gezinden in Duitschland schuldig maakten, toont de geschiedenis aan in den ijver van Kotzebue, en de misdaad, die er het gevolg van was. Die moord had weer eene verschrikkelijke reactie. Alle vrijheidshelden van 1813 werden verdacht. Het congres te Carlsbad nam de strengste repressive maatregelen tegen de Duitsche hoogescholen; en te Meintz bleef eene commissie, die openlijk door Rusland geleid werd, als eene regtbank van staatkundige inquisitie werkzaam. En alsof dit nog niet genoeg was; Rusland greep den opstand der gardes te St. Petersburg in 1825, bij de troonsbestijging van keizer Nicolaas, als eene gunstige gelegenheid aan, om den ijver dier commissie nog meer aan te sporen, terwijl de Russische gezant bij den bondsdag te Frankfort eene memorie indiende waarin hij het brandpunt der beweging, die te St. Petersburg was uitgebarsten, in den boezem van Duitschland zelf aanwees.

De omwenteling van 1830 kwam. Het ligt in den aard der zaak, dat dezelfde staatkunde, die als het ware haren staf zwaaide over Duitschland, zich ook deze gelegenheid ten nutte maakte, om voor zich werkzaam te zijn. Maar er viel eigenlijk weinig meer voor dat rijk te verrigten. Het kon, ja, zijne positie zoeken te behouden door eene voorbeeldelooze waakzaamheid; het kon nog meer in de inwendige aangelegenheden van Duitschland dringen; het kon nog een grooter gedeelte der drukpers in zijn belang winnen; het kon aan alle Duitsche hoven eene Russische partij vormen, de Duitsche vorsten door huwelijken aan zich verbinden, en vooral geen te grooten ophef van zijne overwinningen maken, maar wel zijne belangeloosheid bij elke gelegenheid uitbazuinen. Dit alles deed het dan ook, en dat wel met zijne gewone behendigheid. Alleen het laatste gedeelte van dit programma was mogelijk uit te voeren, daar de Czaar bij te veel gelegenheden aan Pruissen en Oostenrijk het gevoel van opperheerschappij liet blijken, dat hij over die rijken geloofde verworven te hebben. En wat de huwelijken der vorstelijke Russische familie betreft, die zulk een voorname rol in hare staatkunde spelen, is het niet van belang ontbloot, van meer nabij gade te slaan, op welke wijze en op welke voorwaarden ze gesloten worden. Indien ze toch niet meer gesloten worden met den hoogehartigen trots van Catharina II, dan zijn ze toch nog de bron van vele vernederingen. Men behoeft slechts de voorregten der Russische vorstinnen in Duitschland te vergelijken met

die der Duitsche princessen in Rusland. Wanneer een der Duitsche princessen met een lid dier keizerlijke familie huwt, dan is ze, even als ten tijde van Catharina II, verpligt de godsdienst harer voorvaderen vaarwel te zeggen. Die regel is onverbiddelijk. Maar wanneer daarentegen eene Russische vorstin eenen Duitschen prins huwt, dan blijft ze aan hare godsdienst getrouw, en eene Russische kapel wordt opgerigt in het paleis, dat zij in den vreemde bewoont. Die regel is niet minder onverbiddelijk. Wie ziet hierin niet een sterk sprekend bewijs van onverdraagzaamheid, alsmede van de overtuiging, dat men den vorsten, met wie men zich door een huwelijk verbindt, reeds daardoor alleen genoegzame eer bewijst?

Bij al die huwelijken onder de Duitsche vorstenhuizen, doet zich nog eene andere beschouwing voor, die de aandacht overwaardig is. De hoven van Oostenrijk, Saksen en Beijeren, alle Katholiek, zijn namelijk de eenigen, waarbij Rusland door echtvereenigingen geen invloed heeft zoeken te verkrijgen. Waaraan moet deze zonderlinge omstandigheid toegeschreven worden? Zou Rusland eene verovering op het Huis Habsburg versmaden, waarvan het tot dusverre genoegzaam waande verzekerd te zijn? Catharina II schreef dienaangaande in 1773 reeds de volgende merkwaardige woorden aan den graaf van Asseburg: „Denk niet aan eene Katholieke prinses; het zou te moeijelijk vallen haar te bewegen, de Grieksche godsdienst te omhelzen.” Dit echter belet geenzins, dat prins Albert van Saxen een regiment Moscovische jagers bezit, dat de aartshertogen Albert, Karel Ferdinand en Leopold van Oostenrijk in naam des Czaars, over de lanciers van Bolgorod en van de Ukraine het bevel voeren, en dat zelfs de vader des keizers, de aartshertog Frans Karel, kolonel is van een regiment Russische grenadiers.

Laat ons ten slotte nog een blik werpen op de talrijke Russische organen in Duitschland. De Czaren weten het zeer goed, dat het niet genoeg is alleen op de vorstelijke familien in Duitschland hunnen invloed uit te oefenen. Dit zou nog slechts weinig beteekenen, maar zij moesten ook de openbare opinie ten hunnen gunste winnen. De dagbladen moeten luide verkondigen, dat van Ruslands kant alleen heil voor Duitschland kan aanbreken. Het is niet noodig hier al de organen op te noemen, die dit als het ware van de daken prediken. Het is genoeg om bij uitsluiting op de *Kreuz Zeitung* en *Augsb. Zeitung* te wijzen. Het jaar 1848 kwam hun daartoe zeer ten stade, zoo eindigt het artikel, en dit opzigt waren zijne gebeurtenissen een onverwacht geluk voor den Czaar, want niets is meer waar dan dat Rusland telkens voorwaarts schrijdt, wanneer de revolutionnaire geest zijnen breidel verbreekt, en achteruit rukt wanneer die geest bedwongen wordt.

Ontdekkingstogten in Midden-Afrika.

Het *Athenaeum Français* van 27 Januarij jl. geeft een zeer belangrijk verslag van de laatste berigten van dr. Eduard Vogel uit Midden-Afrika, door het geographisch instituut van Porthes te Gotha den 8sten Januarij ontvangen. Dit verslag, dat, oorspronkelijk in het Duitsch, door den bekenden geograaph A. Petermann is opgemaakt, bevat zeer belangrijke bescheiden omtrent de wedervaringen van den beroemden reiziger dr. Vogel van 20 Februarij tot 14 Julij 1854 en over de gevolgen van zijne waarnemingen voor de aardrijkskunde van streken die hij bezocht heeft.

Bij het afzenden zijner vorige depeches, in het begin van Februarij 1854 leed dr. Vogel aan eene gevaarlijke galziekte (door den berigtgever *black vomiting* genaamd), doch met behulp van calomel en quinine en het aanwenden der koudwaterkuur was hij den 27sten Mei reeds zooverre hersteld, dat hij den scheich van Bornu, in wiens hoofdstad Kuka hij zich bevond, op eene razzia of strooptogt vergezelde, tegen den naburigen vorst van Musgo. Het invasieleger bedroeg 2200 ruiters, met 3000 kameelen en 5000 ossen, vergezeld van 15000 geleiders of drijvers. De heer Vogel geeft zeer merkwaardige bijzonderheden op van dezen togt, op welken hij tot 10° Noorderbreedte doordrong, van de gesteldheid van het land en van de barbaarsche wijze op welke deze volken elkander beoorlogen. Aan de volwassen mannen, die men gevangen maakte, werd de regterarm boven den elleboog en het linkerbeen bij de knie afgekapt, om ze zoo dood te doen bloeden; 4000 vrouwen en kinderen beneden 12 jaren werden als slaven medegevoerd, doch men liet ze onderweg zoodanig gebrek en honger lijden, dat er slechts 500 in leven te Kuka werden gebragt.

Wij zullen nu in korte woorden de belangrijke resultaten opgeven van de laatste ontdekkingstogten in dit gedeelte der aarde gedaan, zoo als ze door het bulletin van het geographisch instituut, te Gotha; den 15den Januarij zijn openbaar gemaakt. Tot nu toe had men zich het vaste land van Afrika voorgesteld als twee geheel van elkander verschillende hoofdafdeelingen—eene onmetelijke vlakte, waarin de woestijn van Sahara, — en eene uitgestrekte bergvlakte of plateau ten zuiden van die woestijn, dat, na zich in verschillende bergketenen vertakt te hebben, zich tot de Kaap de Goede Hoop verlengde. De waarnemingen en opmetingen van Richardson, Overweg, Barth en Vogel hebben nu eerst aan den dag gebragt hoe onjuist deze voorstelling was.

Het is nu gebleken, dat de woestijn van Sahara eene bergvlakte is, die gemiddeld tusschen de 1000 en 2000 voeten boven de oppervlakte der zee is gelegen, terwijl ten zuiden van het meer Tchad, waar men de Afrikaansche Alpen dacht te vinden, zich eene zeer lage alluviale vlakte uitstrekt, die als het ware eene kom vormt in vergelijking met het overige land van Afrika. Dr. Vogel heeft, door naauwkeurige astronomische en geodesische berekeningen, de juiste geographische ligging van het meer Tchad bepaald, en daardoor eenen vasten grondslag geleverd voor de stellige aardrijkskundige kennis van Midden Afrika. Voorloopig is daaruit reeds bewezen dat al de streken, door den geleerden reiziger bezocht, tot nu toe op alle kaarten twee graden meer oostwaarts opgegeven staan dan zij wezenlijk gelegen zijn.

Het is te betreuren, dat deze schoone resultaten door zulke zware offers zijn gekocht. Van de vier boven vermelde onderzoekers Richardson, Overweg, Barth en Vogel, die moedige pioniers der wetenschap, zijn er reeds drie bezweken ten gevolge van vermoeijenissen en het ongezonde klimaat. De laatste depeche van dr. Vogel geeft echter eenigen grond, hoe gering dan ook, om te hopen dat het berigt van den dood van dr. Barth, voorbarig is geweest.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 3den dezer, de Engelsche schoener *Scallop*, kapt. Carter.

Idem, de Engelsche schoener *Lady of the Night*, kapt. Anderson.— Beiden van Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Anna, kapt. Schill, adres bij M. D. Huidekoper.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Wijnanda Lucretia, kapt. de Jong, adres bij Gisius & Co.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**